

- 2) artikel 11 van richtlijn 2001/14/EG, aangezien de door de Spaanse autoriteiten vastgestelde tarifieringsregeling niet voorziet in een prestatieregeling overeenkomstig de in dit artikel vastgestelde criteria;
- 3) artikel 30, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG, aangezien de Spaanse regeling de onafhankelijkheid van de toezichthoudende instantie (Comité de Regulación Ferroviaria) tegenover ADIF en RENFE-Operadora (een spoorwegonderneming die onder het Ministerie van Openbare Werken valt) niet voldoende waarborgt;
- 4) artikel 10, lid 7, van richtlijn 91/440/EEG, omdat de toezichthoudende instantie niet over de noodzakelijke middelen beschikt om het haar bij dit artikel opgedragen toezicht op de concurrentie op de spoorwegmarkten uit te oefenen; en
- 5) artikel 13, lid 2, en artikel 14, lid 1, van richtlijn 2001/14/EG, aangezien de in de Spaanse regeling vastgestelde criteria voor de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit discriminerend zijn, zij ertoe kunnen leiden dat de facto treinpaden worden toegekend voor een termijn die langer is dan één dienstregelingsperiode, en zij niet specifiek zijn.

(¹) PB L 75, blz. 29.

(²) PB L 237, blz. 25.

Beroep ingesteld op 8 oktober 2010 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-485/10)

(2010/C 328/44)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en M. Konstantinidis)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn alle maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn ter uitvoering van beschikking E(2008) 3118 van de Commissie van 2 juli 2008 (zoals gerectificeerd bij beschikking van de Commissie van 13 augustus 2008) betreffende de steun die zij heeft verleend aan Ellinika Nafpigeia AE, of althans door de maatregelen die zij overeenkomstig artikel 19 van die beschikking heeft genomen, niet aan de Commissie mee te delen, de verplichtingen niet is nage-

komen die op haar ruisten krachtens de artikelen 2, 3, 5, 6, 8, 9 en 11 tot en met 18 van die beschikking en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep van de Commissie betreft de niet-uitvoering door de Helleense Republiek van een beschikking van de Commissie inzake onwettige steun aan Ellinika Nafpigeia AE, die moet worden teruggevorderd van het niet-militaire onderdeel van die onderneming.

De Commissie merkt op dat Griekenland de beschikking moest uitvoeren binnen vier maanden na de betekening ervan. De beschikking is op 13 augustus 2008 betekend en de Commissie heeft de termijn voor uitvoering van de beschikking niet verlengd. Formeel gezien is de uitvoeringstermijn dus op 13 december 2008 verstreken.

De Commissie herinnert eraan dat een lidstaat tegen een niet-nakomingsberoep dat de Commissie heeft ingesteld krachtens artikel 108, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie volgens vaste rechtspraak van het Hof als rechtvaardiging enkel kan aanvoeren dat de beschikking onmogelijk correct kan worden uitgevoerd.

In casu hebben de Griekse autoriteiten echter nooit aangevoerd dat uitvoering onmogelijk was. Zij hebben integendeel van meet af aan gesteld dat zij de beschikking zo snel mogelijk wilden uitvoeren. De Commissie merkt echter op dat zij op het tijdstip van instelling van dit beroep nog niets hebben gedaan om de beschikking ook maar ten dele uit te voeren.

Volgens de Commissie heeft Griekenland niet de maatregelen getroffen die nodig zijn ter uitvoering van de beschikking, weze het overeenkomstig de oplossing waarover tussen haar diensten en de bevoegde Griekse instanties is overlegd of op enige andere passende manier.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 18 oktober 2010 — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Zaak C-497/10)

(2010/C 328/45)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Barbara Mercredi

Verwerende partij: Richard Chaffe

Prejudiciële vragen

- 1) Wat is het passende criterium voor het bepalen van de gewone verblijfplaats van een kind in de zin van:
 - a) artikel 8 van verordening (EG) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾
 - b) artikel 10 van verordening (EG) nr. 2201/2003?
- 2) Is een gerecht een „instelling of ander lichaam” waaraan gezagsrecht in de zin van de bepalingen van verordening (EG) nr. 2201/2003 kan worden toegekend?

- 3) Blijft artikel 10 van toepassing nadat de gerechten van de aangezochte lidstaat een vordering strekkende tot het doen terugkeren van een kind op grond het Haags Kinderontvoeringsverdrag 1980 hebben afgewezen op grond dat de voorwaarden van de artikelen 3 en 5 daarvan niet zijn vervuld?

Hoe dient inzonderheid het conflict te worden beslecht tussen de vaststelling door de aangezochte staat dat de voorwaarden van de artikelen 3 en 5 van het Haags Kinderontvoeringsverdrag 1980 niet zijn vervuld en de vaststelling door de aanzoekende staat dat die voorwaarden wel zijn vervuld?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB L 338, blz. 1).